

GEOGRAFIA PRIETENIEI

În zilele următoare, ceilalți membri ai brigăzii au început să lucreze și ei cu viteza sportivă. Victoria Maican, Gheorghe Tase, Ion Dragomir și toți ceilalți din brigada Veronicăi și-au depășit cu mult normele. Noua metodă i-a ajutat să strunjească inele și mai multe. Și brigada Veronicăi a depășit în iulie planul lunar cu 50 la sută, în august a făcut aproape 2 norme lunare, iar planul pe octombrie l-a îndeplinit în 10 zile.

La gazeta de perete toată fabrica citește: „Brigada de tineret condusă de Iacob Veronica, brigadă frunțasă!” Zi de zi succesele strungării din această brigadă sînt tot mai mari. Vă-

zînd că metodele sovietice îi ajută, ei au trecut să aplice și metoda Voronin. Aceasta i-a ajutat să vadă că buna organizare a locului de muncă are și ea influență asupra producției. În curînd, brigada va începe să preia mașinile din mers, după metoda Antonei Jandarova.

Acum, în orele libere, tinerii se adună desori la sediul organizației de bază U.T.M. unde studiază cu atenție brosurile ce vorbesc despre noile metode. Odată cu ele, brigada utemistelor Veronica Iacob face cunoștință nu numai cu metode înaintate de muncă, dar și cu minunatul oameni sovietici care le-au inițiat și aplicat cu succes.

Cîți jucători de fotbal are Uniunea Sovietică? Or fi 20-30 de milioane! Da, da, atîti or fi. Tot ce-i bărbat, de la Serioja, nepotul meu de 5 ani — spune rîzînd Vladimir Petrovici — pînă la Mahmud Elvazov, colhoznic din artelul „Komsomol” (R.S.S. Azerbaidjeană) în vîrstă de 147 ani, au tras și trag cu piciorul în minge... Da, a văzut cîteva meciuri în nocturnă și internaționale, a jucat fotbal și Vladimir Petrovici, cu 25 de ani în urmă în echipa unei lui, G.P.Z.I., unde drept meciuri forjor. Dar a fost, ceed drept, mai mult... rezervă...

— La revedere scumpe Vladimir Petrovici! —
— În gară, 15 tovarăși de la forjă stau de vorbă cu maestrul forjor din Moscova. De toate se miră și se bucură Vladimir Petrovici. În mîini ține cadoul dăruit de forjori — o trusă de

plum de stilou și creion. Apoi întreabă cum de au aflat și Anghelache și Matache Gheorghe și ceilalți, că el va trece cu trenul spre Moscova. Îi scriese cîteva rînduri de rămas bun șelurii secției, și îi amintise nu știu ce despre una din prese. Acum, în gară, sînt cu toții emoționați și au făcut un cerc mic în jurul acestui prieten drag. — Să ne scriți veștii de la meciurile de campionat din Uniune, Vladimir Petrovici! — îi roagă tînărul Anghelache.

— Da, da, vă scriu, dar o să le aflu înaintea de a veni scrisoarea. Radio Moscova și radio București n-o să vă lase să așteptați.
— Dar trenul pleacă. Cu el și Vladimir Petrovici. Imbrășișările forjorilor nu mai conțeneau. În Anghelache, urcat pe scara vagonului, mai merge cîteva clipe alături de maestrul care l-a învățat ce înseamnă o meserie frumoasă ca și o viață frumoasă.

Scrisori între prieteni

Pe un raft al unei etajere încărcate cu cărți se află cîteva teancuri de plicuri, scrisori, veștii, felicitări. Pe toate se poate vedea ștampila poștei din localitatea expeditoare: Moscova. Utemistul Liviu Bolgan a stat acolo 6 luni pentru a se specializa la fabrica de rulmenți „Kaganovici” din Moscova. Relații trainice s-au înfiripat acolo și în cei aproape trei ani citi și trimite, ele au continuat și s-au întărit prin scrisori. Prietenii lui, comsomoliștii și comsomoliștele din Moscova, întreabă despre locuri și oameni din țara noastră descrieri de Bolgan și vorbesc despre munca și viața din orașele sovietice. Multe scrisori i-au fost trimise de foștii săi tovarăși de muncă din locurile în care și-au petrecut concediile. Bolgan cunoaște acum, din descrierile și vederile primite, numeroase localități ale Uniunii Sovietice, iar comsomoliștii cunosc și ei multe despre patria noastră.

„Îmi amintesc cu bucurie de zilele cînd am lucrat împreună, precum și schimbările noastre prin grădina orașului. Sprijinul pe care mi-l cereți vă va fi dat și pe viitor de uzina noastră. El va continua prin documentația privind mașinile și dispozitivele noi, pe care uzina o va trimite cu regularitate. Cînd veți da de ceva greu, scrieți și vă voi trimite toate explicațiile necesare... Vintilă, Barbu, Georgescu, ce mai fac? Cum se descurcă cu munca incredintată? Transmițeti lui Liviu Bolgan că Valca Konovalova, de la controlul tehnic, m-a pisat ceasuri întregi să-i povestesc despre el! Deși au trecut 3 ani de la plecarea lui din Moscova, Valea nu l-a uitat!”

Către oamenii sovietici au pornit din fabrica de rulmenți din Moldova și numeroase scrisori de mulțumire pentru cei care i-au ajutat personal pe constructorii de rulmenți romîni. Și răspunsurile n-au întârziat să sosească. Iată ce scrie Serghei Nicolae Mercurul, de la uzinele „Kaganovici” din Moscova, prietenilor romîni:

De curînd, un grup de tineri de la secția tratamente termice au scris ei înșuruli tehnolog Mihail Ivanovici Karolin pentru a-l felicita cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice și, bineînțeles, pentru a-și cere părerea și sprijinul în rezolvarea unei probleme mai grele: tratamentul inelului conic-presat.
La fabrica de rulmenți, factorul poștal are mereu de lucru: scrisori din U.R.S.S., scrisori către U.R.S.S. încă puștin și, citind adresele, va începe să învețe limba rusă...

Muncitorii Fabricii de rulmenți din Moldova cunosc și iubesc Uniunea Sovietică și oamenii ei minunați. Ei văd pe toate mașinile la care lucrează, mărcile uzinelor constructoare de mașini sovietice; 12 tineri au fost la specializare în Uniune și au povestit tuturor ce au văzut și ce au făcut acolo; 24 de tineri au corespondență aproape regulată cu prietenii comsomoliști, cunoscuții sau necunoscuții personal; cei 8 specialiști sovietici care au venit pe aici în ultima vreme au discutat cu mulți muncitori și tehnicieni despre patria lor; multe din cărțile bibliotecii tehnice, care are peste 150 de cîlțiri activi, vorbesc despre oamenii sovietici. O serie de muncitori, printre care și utemistul George Stratulat, au vizitat cu diferite prilejuri Uniunea Sovietică; 648 de muncitori aplică diferite metode sovietice etc.

De la director pînă la muncitorul de pe rampă care descarcă mașinile sovietice din vagoane, toți cunosc forța creatoare a omului sovietic.

Și toate acestea au avut și au urmări.
De la începutul anului și pînă acum fabrica și-a îndeplinit în fiecare lună planul, la toți indicatorii, culminînd în luna septembrie cu o producție ce depășește cu 15 la sută producția întregului semestru I al anului trecut. De asemenea, numai în semestru I al acestui an s-au realizat economii în valoare de 7.342.000 lei, iar sarcina de reducere a prețului de cost a fost îndeplinită în proporție de 134,7 la sută.

Iată faptele! Iată ce i-a ajutat pe constructorii de rulmenți ai patrii noastre să obțină realizările de pînă acum!

În urmă cu cîteva zile, colectivul uzinei s-a angajat ca în cîinstea celui de al II-lea Congres al partidului să realizeze acumulări socialiste peste plan în valoare de 7.000.000 lei peste cei 4.800.000 lei citi s-au angajat să dea pînă la sfîrșitul anului.

Fabrica de rulmenți din Moldova, deși este în stadiul de dezvoltare, poate fi socotită ca o importantă mîlădă a industriei noastre grele.

Avînd sprijin frățesc din partea oamenilor sovietici, întregul colectiv al fabricii, sub conducerea partidului, înscrie astăzi în istoria primului cincinal al patriei un capitol nou, în titlul căruia stă scris: „Rulmenți romînești!”

O lecție originală de geografie

De peste doi ani, în fiecare dimineață, Gheorghe Turcanu se îndreaptă spre fabrica de rulmenți. Se poate mîndri pe drept cuvînt că a fost printre primii lucrători care au muncit aici la montajul mașinilor în secțiile sculărie și strungărie. De cînd tinerii, care însumează peste 70 la sută din numărul total al muncitorilor, l-au ales ca secretar al comitetului U.T.M., a avut timp să-i cunoască pe toți. Pe mulți i-a îndrăgît.

Din marginea orașului se vede turnul înalt al fabricii. Alături se înalță, masivă, noua clădire a școlii profesionale de ucenici. Turcanu, care este de pe melegurile acestea, știe că aici, unde s-a ridicat prima fabrică de rulmenți a țării noastre, era încă nu demult un cîmp plin de sciești, pe care vînturile mai puternice de toamnă îl rupeau și-i rostogoleau într-un dans îndrăcît, îngrămădindu-i în albia nămolosă a unui biet pîrîiș.

Semnala de intrare în lucru a schimbului întii l-a găsit în această zi, în biroul său. Iși întocmea planul de muncă zilnic. Nota pe rînd utemistii pe la care avea să treacă pentru rezolvarea diferitelor probleme ale muncii de organizație și, în timp ce le scria numele pe hîrtia liniată a caietului, parcă-i vedea aveau mașinile lor. Mulți tineri buni sînt în fabrică. Toți lucrează la mașinile noi, moderne, fabricate de constructorii sovietici. Cînd se gîndește la ele, tovarășul Turcanu își amintește zîmbind, de cele spuse acum cîțva timp de secretarul de partid:

— Cînd merg în fabrică, printre mașini, să privesc mărcile lor, parcă văd imaginea hîrtii U.R.S.S.! Atîtea localități, atîtea uzine!...
Secretarul comitetului U.T.M. trece cînd prin toate secțiile aveau să facă și el astăzi o incursiune geografică de acest fel. Băgă creionul în buzun

nar și, îndoinid caietul, porni prin fabrică...
Secția forjă: cea mai tînără secție a uzinei. Mașini puternice: coccane de 200 pînă la 2.000 kg.; prese de 800, 1200 și 2000 de tone, pentru instalarea cărora au fost săvîrșite adevărate acte de eroism. Înfruntînd întemperiile iernii și transportînd piese în greutate unitară pînă la 100 de tone, lipsiți încă atunci de mijloace mecanice de ridicat și transportat, muncitorii au instalat totuși înainte de termen coloșii de oțel fabricați la N.K.M.Z., în Ural.

Kogălniceanu Ion, membru al comitetului U.T.M., lucrează azi la ciocanul de 2000 kg. și, dacă la început dădea cite 300 de inele de rulmenți pe zi, acum, după ce a dobîndit o calificare mai înaltă, el bate pînă la 1000 inele într-un schimb.
Fără a întrerupe lucrul, Kogălniceanu află din spusele secretarului, că mai sînt cîțiva utemisti la forjă care, fiindcă au fost plecați în concediu, nu și-au preschimbato carnetele de U.T.M.

— Te asigur — spune el — că după amiază toți vor merge la comitetul orașenesc.
Și, cu îndeminare, introduce alt inel sub ciocan.

La strungărie, unde pe toate mașinile se poate citi „Krasni Proletari Moskva”, Turcanu a discutat cu Constantin Budacu. Aceasta pentru că tînărul care în prima jumătate a lunii a dat cu 198 la sută mai multe piese față de plan, ieri a lipsit de la învățămîntul politic de organizație.

Printre strunguri, treceînd pe la controlul tehnic, secretarul intră în secția de rectificări. Aici, în cîinstea Congresului partidului a luat ființă — un schimb al tineretului care rectifică zilnic cu peste 2000 de inele mai mult decît celelalte schimburi. Tînase Silvia și Bejan Maria, două utemiste din schimbul întii, care îndeplinesc întodeauna cite două și trei planuri, au cerut să fie mutate și ele în schimbul tineretului. Acum, Silvia și Maria rectifică inele cu ajutorul mașinilor „Ilicia” din Leningrad.

Stringînd în mînă carnetul, secretarul trecu pe la montaj să-i spună asambletoarei utemiste Dogan Elena să vină după-amiază la comitet, pentru a discuta despre echipa de dansuri. Aici se întîlni cu tovarășul Ștefan Dumitrescu, directorul fabricii. Directorul cerceta calitatea cîtorva rulmenți. De altfel, aproape niciodată nu l-găsești în biroul pe ușa căruia stă scris „Director”. Dacă ai să-l cauți însă pe la forjă și pe aici, pe la montaj, secții pentru care se pare că are slăbiciune, o să-l găsești mai lesne...
În sectorul mecanic șef, tovarășul Turcanu l-a găsit pe lăcătușul Irim Valentin, mesterînd ceva la strungul venit din Krasnodar. Alături, o mare raboteză orizontală, fabricată de constructorii de mașini de la uzinele „Voroșilov” din Minsk era în plină funcțiune. Cu ajutorul unui dispozitiv conceput de un colectiv condus de Inginerul comunist Ghodry Andrei, rabotezei l-s-a atașat în loc de cuțit o piatră fină de polizor pentru rectificarea batiurilor de strung. Această operație pe care raboteza o execută acum cu o mare precizie în numai 25 de ore, era făcută înainte manual și dura 280-300 ore.

Întelegîndu-se cu Irim ca brigada de tineret din care face parte să tînă constătuirea de producție după amiază, tovarășul Turcanu se îndreptă apoi către biroul tovarășului Moraru Petre, secretarul organizației de partid, pentru a-i cere sprijinul în rezolvarea altor sarcini mai grele.

Privind împrejur la tăbălele de pe mașini pe care erau înscrise numele orașelor Moscova, Leningrad, Vitebsk, Krasnodar, Kiev, Tbilisi, Harcov, Gomel, Odesa, Voronej, Minsk și altele, utemistul Gheorghe Turcanu simțea adevărul cuvintelor secretarului de partid. Mai mult chiar, el ar fi putut adăuga că în această fabrică parcă și-au dat înlînire produsele tuturor uzinelor sovietice. Iată o lecție originală de geografie, de geografie a prieteniei...

Pentru a fi aduse la cotele necesare roțile „butoiș” trec printr-o mașină de rectificat. Între tamburul mașinii și piatra polizorului este introdusă cu mina, cite o rolă. După rectificare se îndepărtează polizorul de tambur și se scoate piesa gata rectificată. Mașini sînt multe, dar rolele trebuie și mai multe, deoarece cu fiecare zi producția de rulmenți crește.

Inginerul utemist Kiss Andrei și-a propus să construiască un dispozitiv care să reducă numărul operațiilor și să automatizeze introducerea și scoaterea roților din mașini. Hotărîrea odată luată, primul drum l-a făcut la biblioteca tehnică:

— Aveți documentație sovietică în legătură cu mașinile de rectificat role-butoiș?
— Documentație sovietică? Sigur că avem! Ne-au venit în ultimul timp documentații complete pentru 72 tipuri de rulmenți, documentație în ceea ce privește mașinile, dispozitivele...
— Cam tot pe atunci — martie 1955 — tînărul tehnolog Puni Gheorghe, care a făcut un curs de specializare de 6 luni în Uniunea Sovietică, la uzinele G.P.Z. I, se gîndea la aceeași problemă: „cum să realizeze automatizarea rectificării roților?” Văzuse la Moscova că acest lucru se făcuse, dar cum, nu știa. Și primul său drum a fost tot la biblioteca tehnică:

— Aveți documentație sovietică?
— Auzi întrebare! Cum să nu avem? Începînd cu proiectele de construire a fabricii noastre și pînă la cea mai mică mașină, avem documentație sovietică. Dar ce-ți trebuie?
— Ce va în legătură cu mașinile de rectificat role-butoiș.
— A trecut o lună. Kiss Andrei pe de o parte și Puni Gheorghe pe de alta, din studierea documentației sovietice ajunseseră desigur la aceeași concluzie: tamburul șteric al mașinii trebuie să aibă un șanțuleț în spirală, de forma roților-butoiș. Acest lucru nu se putea face însă nici în fabrică,

nici în altă parte în țară. Ar fi trebuit comandate alte mașini, special construite, din Uniune.

— Da! Voi construi un dispozitiv pentru strunjirea tamburului, care să taie o spirală pe acest tambur șteric! Așa gîndea Kiss, așa gîndea și Puni.

În aceeași zi, la ieșirea din schimb, s-au îndreptat amîndoi spre biblioteca tehnică. De-abia aici au aflat faptul că amîndoi căutau același lucru.

Nu s-au necăjit.
— Să lucrăm împreună! a spus Kiss. Tu ai fost în Uniunea Sovietică, eu am citit ceva documentație sovietică...

Au urmat apoi zile de frămîntări, de calcule, experiențe. În fabrică se găseau specialiștii sovietici de la uzinele „Kaganovici” din Moscova. Cei doi tineri s-au dus într-o zi la tehnologul Tulaev și i-au arătat ce lucrează.
— Gheorghe Davidovici, ajută-ne să dăm de capăt la dispozitivul ăsta! I-a zis Puni, care-l cunoștea de la Moscova, de la specializare.

Gheorghe Davidovici Tulaev a primit șchițele și calculele și le-a spus:
— Cred că sînteți pe drumul cel bun. Dar ar fi bine să încercați rezolvarea strunjitelui, pe principiul mesei rotative.

Au discutat mult în acea zi, iar la plecare Tulaev a spus tinerilor:
— Scrieți-mi și mie dacă ați reușit...

Alte zile și luni de frămîntări, de muncă. Dar la 28 septembrie cei 2 inovatori anunțau reușita muncii lor: dispozitivul era gata. Cu el productivitatea mașinii de rectificat role-butoiș a crescut cu 400 la sută; economii antecalulate: 35.000 lei...
— Măi Andrei, cred că a venit vremea să ne ținem de promisiunea dată tovarășului Tulaev.

— Să-i scriem și să-i spunem că sprijinul primit prin documentația sovietică și sfatul său prietenesc ne-au ajutat să desăvîrșim dispozitivul.

Noi vizităm Moscova...

20 Iunie 1952. Am ajuns la Moscova. Uzina „Kaganovici” sau fabrica de rulmenți nr. 1, cum i se mai spune, este într-adevăr marea. Mi-a fost recomandată Natalia Muratovskaia, maistră la secția montaj. Ea va supraveghea practica mea. Ce de mașini!... Ce aparate!... La „Steagul Roșu” nici nu visam așa ceva. În secția asta lucrează numai fete, care după lăsarea lucrului m-au asaltat cu întrebări despre patria mea.

14 august 1952. Astăzi am învățat ceva nou: montajul rulmenților conici. N-a fost prea ușor, dar Muratovskaia se pare că are o răbdare de fier, cînd e vorba să învețe pe cineva...
8 noiembrie 1952. Ieri am fost în Piața Roșie. Am manifestat cu întregul colectiv al uzinei. Pînă aproape în zorii zilei de azi am dansat. Am fost la 3 reuniuni... Toată noaptea s-au tras deasupra Moscovei proiectile cu

artificiali... Iar vocea „Moscovskala” e și ea grozavă...

6 decembrie 1952. Aparatele pentru controlul jocurilor rulmentului, le cunosc. Așa spun tovarășii, așa că am fost dat să învăț minuirea mașinilor electrice automate de nituire a rulmenților cu carcasa de bronz. Tovarășul Natalia mi-a spus că e bine să învăț și această operație, deoarece o voi întîlni la noua fabrică de rulmenți ce se construiește acum în R.P.R.

23 octombrie 1955. Am scris astăzi Nataliei Muratovskaia. Am felicitat-o cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice. I-am spus că în noua noastră fabrică de rulmenți, minuiesc mașini asemenea celor pe care am învățat să le minuiesc la Moscova. Acum, eu sînt dator să-i învăț pe alții...
(Din carnetul de însemnări al tînărului MARIN MIRIȚA).

...iar moscoviții vizitează fabrica noastră

Gata! Siceas, harașol Merg, tovarășii!...
Patru oameni au rămas, în așteptare. Sînt mecanicul șef, inginerul șef al secției, Ion Anghelache, reglorul din schimbul III și Vladimir Petrovici Pavlov. În palma lui a mecanicul șef, ceasul arată 0,45. Tirziu, noaptea de sîmbătă spre duminică. Presa minuită de șeful echipei de forjori, Ion Nichita, a pornit...
„Gripata”, ea a stat înainte încremîntată aproape un ceas. Nu-i păsa nici că l2 bare stau roși în cuptor, gata pentru a fi prefăcute în inele de rulmenți. Negăsindu-i „junghiu”, Anghelache, tînărul reglor — de cîteva luni ucenic atent al meșterului sovietic — s-a dus la Vladimir Petrovici. Și acesta a lăsat totul la o parte și a venit la forjă.

Acum presa merge. Dar cei patru oameni tot n-au plecat din jurul ei. După cele cinci cuvinte urmate de virgule și semne de exclamație — trei în limba romînă și două în limba rusă — rostite de maestrul sovietic, toți patru sfătuiesc despre „gripări”, reglări de ambreiaje, manevrarea rațională a pieselor, și multe altele „secrete” ale acestei mașini construite într-o uzină sovietică din Ural.

— Eu le cunosc bine! — le spune meșterul, dar încă puștin și o să le cunoașteți tot așa de bine și voi. Anghelache mi-a și luat 85 la sută din secrete. Iar cînd va ajunge la sută, eu am să-i sting mîna și am să-i spun: tovarășe reglor al preselor de la forjă, te felicit pentru calificare și... la revedere. Plec la Moscova, la presele și forjele mele!

Presă merge. Inelele din în bazin unul cite unul. Cei patru oameni au sfîrșit și ei sînt scurt de producție în acest miez de noapte. Iși string mînile și se despart.
Vladimir Petrovici și cu inginerul șef o pornesc spre poarta fabricii. Mecanicul șef, cu Anghelache, reglorul de schimb, rîmîn să vegheze munca.
Deodată, din ușă, cu fața întoarsă spre adîncul îndepărtat al halei se aude din nou glasul lui Vladimir Petrovici:
— Allo! tovarășe Ionel! Milne, mi edîm stadion, da? Mecii da?
Anghelache îi răspunde, citi prin vorbe, citi cu mînile și cu capul, că da, milne la ceasurile 5 după masă vine să-l ia și vor merge la stadion să vadă un meci de fotbal.

in acest miez de noapte. Iși string mînile și se despart.
Vladimir Petrovici și cu inginerul șef o pornesc spre poarta fabricii. Mecanicul șef, cu Anghelache, reglorul de schimb, rîmîn să vegheze munca.
Deodată, din ușă, cu fața întoarsă spre adîncul îndepărtat al halei se aude din nou glasul lui Vladimir Petrovici:
— Allo! tovarășe Ionel! Milne, mi edîm stadion, da? Mecii da?
Anghelache îi răspunde, citi prin vorbe, citi cu mînile și cu capul, că da, milne la ceasurile 5 după masă vine să-l ia și vor merge la stadion să vadă un meci de fotbal.

Vladimir Petrovici Pavlov, în tribună, bate din palme satisfăcut de golul înscris de la 18 metri de centrul înaintas al echipei Dinamo. Alături, în stînga, Anghelache reglorul aplaudă și el. Discuția pornită de la acest gol înscris atît de frumos trece brusc de aici, de pe stadionul moldovean, tocmai la stadionul „Dinamo” din Moscova, la echipe, meciuri, jucători... Care sînt cei mai buni jucători de fotbal; cîte locuri are stadionul; dacă Vladimir Petrovici a văzut vreun meci în nocturnă; dar meciuri internaționale; cîte echipe de fotbal sînt în U.R.S.S... întrebări, întrebări...
Sfîrșitul pauzei a prins pe meșterul Pavlov dînd răspunsuri. „Da, sînt mulți jucători buni în Uniune. Care-s cei mai buni? Cei de la „Dinamo”-Moscova, bine înțeles, că pe aceștia îi simpatizez; portarul Iasin, Ilin, Gvodunin etc. ași ai balonului rotund...”

La acest proiector sovietic, utemista Constantin Stela Verlică cotele cuțtelor de formă pentru strunjirea rulmenților conici. Proiectorul mărește imaginea piesei de 10 ori, dînd astfel posibilitatea să se realizeze un control de mare precizie. Foto: DUMITRU F. DUMITRU

E seară. Afară s-a lăsat dintr-o dată rece. O răcoare umedă, așa cum este întodeauna toamna în Moldova. E devreme, de-abia ora 7, toșii pe bulevardul larg, strălucit de o parte și de alta de fete, cîstamî bătrîni, o liniște. Doar din cînd în cînd autobusele trec în viteză, stîrînd frunzele îngălbenite și umede căzute pe asfalt, asvirîndu-le în șanțuri. Claxoanele, la care răspund de obicei cîteva bătrături de cîini plictisii și ei de vremea ploioasă, și pașii rari ai unor îndrăgostiți, în suflul cărora e mereu primăvară, sînt singurele zgomote care tulbură liniștea împrejurimilor.

Aici, la capătul bulevardului, se află unul lîngă altul 6 blocuri muncitorești construite în ultimii doi ani. Sînt locuințele muncitorilor Fabricii de rulmenți. Această fabrică a dat un impuls nou spre viață și spre dezvoltare socialistă orașului.

Blocul 2, apartamentul I, la parter...
Comunistul lăncu Ionescu, șeful secției strungărie, citește ziarul. De la bucătărie, prin ușa întredeschisă pătrunde ușor sgomolul vaselor. Florica, fata lui, elevă în clasa a X-a a școlii medii de fete, a aprins aragazul și a pus mîncarea la încălzit. Mihail, fiacul familiei, care urmează anul acesta clasa a VI-a elementară, își stringe cărțile și caletele în geantă.
Bătrînul maestrul lasă ziarul din mîna și ci în fiecare seară își întreabă fiacul:

— Ei? Gata? Ai terminat de învățat pentru mine?
— Da, tătucule! La geografie am învățat „ca pe apă”. Avem o lecție frumoasă!
— Despre ce?
— Despre Georgia. Știi ce frumos este descris orașul Tbilisi? E un centru cultural și industrial — cu multe parcuri, grădini și livezi de portocali, lămii, meri... De-aș fi eu acolo...
— De-ai fi tu acolo!... Am auzit că azi după amiază ai dat o rațită prin livada de gutui de pe strada cealaltă.
— Eu? !...
— Să lăsăm asta. Nu te-am prins eu!... Ce fabrică mare e în Tbilisi?
— Fabrică mare? Nu știu... Acolo este... este industrie, dar ce fabrică? !... Sînt livezi...
— Ia mai slăbește-mă cu livezile. Acolo este o uzină constructoare de mașini. Și ce mașini!
— De unde știi, tătucule? Ce, tu înveți geografia U.R.S.S.?
— Sigur că învăț! Apoi murmură: dacă nu geografia toată, dar cel puțin localitățile cu cele mai mari uzine ale Uniunii Sovietice tot le-am învățat și le mai învăț.
— Păi cînd înveți? Lucrezi la fabrică, te duci la producție, asta știi dar la școală cînd te duci?
Învoată, mîl bălăuile, în orele de producție. Prin mîna mea au trecut zeci de mașini: eu le-am instalat în fabrica nouă și în ce lucrez acum cu ele. Din Tbilisi avem o serie de strunguri de decuțit bile, de o precizie cum n-am pomenit de cînd mă învîrtesc printre mașini. Și nu numai eu, dar mulți muncitori din fabrica noastră cunosc Uniunea Sovietică de la locul lor de muncă...

Bucuria creației

Un drum ce trebuie continuat

Nu sînt mulți utemiști în sat. Pînă acum cîva timp nu exista nici măcar organizație de bază. Adică existau și pe undeva, prin scriptele raionului U.T.M. dar aici, în Ciumulăști-Ganea, sat mic, legat de comuna Ciumulăști nu se simțea că ar exista utemiști.

Cu cîteva luni în urmă, un băiat tînar, vioi și ciufulat a venit în Ciumulăști-Ganea să se angajeze la secția gospodăriei agricole de stat. Pentru Onofreasa Ștefan n-a fost o problemă grea angajarea. Mai greu ar fi fost să se obișnuască cu inactivitatea și monotonia satului. Și nici nu s-a obișnuit.

Uneori tinerii din sat, se strîngeau în fața gospodăriei, pe un plug vechi și părăsit, să mai discute, să mai afle ce e nou.

Odată Onofreasa Ștefan s-a oprit la vorbă cu ei. Despre cîte n-au discutat atunci! Și despre activitatea culturală și despre fotbal și despre cotizații. Onofreasa avea ziarul la el. Au citit împreună pînă a inserat. S-au despărțit însă tot strălîni și timizi în relațiile lor. Onofreasa a aflat însă un lucru important. Că mai de mult a fost o sedință cu utemiștii și își mai amintea ei că una din fete a fost aleasă în comitet.

Utemiștii Onofreasa Ștefan a găsit-o pe fată și împreună au început să-i identifice pe utemiști. Cîneva își amintea că în sat ar fi aproape 30 de utemiști; de găsît nu au găsit decît vreo 20. Au stat de vorbă cu el și au stabilit să se adune într-o zi după muncă. În acea adunare au ales un comitet. De atunci, cu ajutorul utemiștilor Onofreasa Ștefan — instructor nesoc din producție al comitetului raional U.T.M. Fălciuceni, pentru organizația de bază din Ciumulăști-Ganea și alte cîteva organizații — viața tinerilor din sat a luat o altă întorsătură.

Intr-una din clasele școlii elementare din sat, instructorul ajută un grup de tineri să pregătească o serbare. Timp au foarte puțin. Și doar trebuie să se pregătească bine, spectatorii sînt pretențioși. Dar grădănițele sînt învinse. În ziua stabilită, s-au găsit în Ciumulăști-Ganea au asistat la un spectacol frumos. Corul a cîntat cîteva cîntece care le-au mers la inimă, iar pentru dansuri aproape că n-au găsit cuvinte de laudă. Printre cei care au avut roluri principale a fost și Onofreasa Ștefan. A cîntat în cor (cîteva noapți a transcris textele cîntecelor și le-a împărțit printre tinerii), i-a înrozit pe bucatări într-un monolog și a mai recitat unul, a jucat îndrăcit în „Pădureții” și într-o sîrbă.

La una din adunările generale, după ce au hotărît să primească în U.T.M. încă 3 tineri, utemiștii s-au gîndit că în timpul lor liber să meargă pe ogoarele gospodăriei să ajute la strînsul grului.

Au venit 18 tineri din sat. Băieții și fetele au legat snopii de grîu, pionierii au strîns spițele. Utemiștii Onofrei Vasile și Lala Dumitru au fost în frunte. Nici utemiștele Elena și Natalia Stănică nu s-au lăsat mai jos. Dar cea ce le-a bucurat pe toți a fost faptul că tineretele Ileana Terciu și Dughu Ghicaria, care nu sînt utemiște, au venit și ele la muncă voluntară. Orela a fost de muncă au rămas în amintirea tinerilor pentru că ele s-au împletit cu cîntece și glume, cu risete și voie bună. Dar le-a mai rămas o amintire din aceste zile, Suman Dumitru și Prîsăcaru Gheorghe, doi

tineri cești în sat ca bătași și scandalagii au încercat să-și bată joc de munca lor, să le strice buna dispoziție. Bineînțeleș că n-au reușit, dar pe mulți utemiști îi frîmțea acum gîndul cum să facă să-i aducă și pe acești tineri alături de ei. În cîntecul celor care au ajutat gospodăria s-a dat o reamintire, tovarășească.

Dacă sînt de vorbă cu utemiștii din sat, nu-ți povestesc prea multe despre realizările lor. Li se pare că tot ce se înfîșoară în fața lor este trecut. Și faptul că au făcut o echipă de fotbal care în meciul cu G.A.S. Sădănești a ieșit învingătoare și faptul că au făcut un cerc de citit ziarul. Dacă vorbești cu Onofreasa Ștefan îți va arăta doar ce mai au de făcut. Iată de pildă, în sat nu există organizație de partid. Cine trebuie să se ocupe atunci de munca politică pînă tinerii sînt? Bineînțeleș că organizația U.T.M. Dar pentru aceasta au făcut încă destul de puțin. De-abia acum vor să aleagă cîțiva utemiști care să ducă munca de agitație.

În fața sfatului popular a început construirea cîminului cultural. S-a așezat temelia, zidul s-a ridicat cam de o jumătate de metru. Lîngă construcție stau stivă toate materialele necesare. E bine zis că toate. Aceasta pentru că nu se desăfoară muncă politică pentru mobilizarea tinerilor în această acțiune.

În sat sînt mulți tineri buni. Și dacă nu sînt membri U.T.M. nu ei poartă vina. Iată-l de pildă pe Stănică Alecu. Cu el n-a discutat nimeni pînă acum. Sau e unul Strujan. Nu e chiar din Ciumulăști dar mai tot timpul și-l petrece pe aci. E foarte talentat, știe să cînte atît de frumos! Dar în afară de aceasta ce mai face? Cîneva ar trebui să se ducă să stea de vorbă cu părinții lui, să se ocupe mai mult de el. E tînar, are doar 19 ani.

Prea puțini tineri învață și din această cauză n-au putut organiza în anul acesta un cerc politic. Nici măcar membrii comitetului nu învață. De ațit cu privire la membrii comitetului s-ar mai putea spune unele lucruri. De pildă tovarășul Croitor Ion este secretar al satului popular. Cu acesta el crede că și îndeplinește și sarcinile ce revin pe linie de U.T.M.

14 școlari așteaptă să fie primii în rîndurile pionierilor. Cîminul cultural așteaptă să fie terminat, tinerii din Ciumulăști-Ganea așteaptă foarte mult de la viața...

Onofreasa Ștefan, instructor nesoc din producție al comitetului raional, se gîndește la toate acestea și la multe altele. Se gîndește cum să le dea de capăt. De bună seamă că va trebui să înceapă cu comitetul U.T.M. De multe ori nerăbdarea îl împinge să facă ba una, ba alta. Se oprește însă știe că cel mai important lucru este să a jute și să determine pe cei din comitet să se ocupe de toate problemele. Într-adevăr comitetul U.T.M. va trebui să se ocupe și de agitație, și de însămînțări, și de Stănică Aurel. O pot face, că doar nu sînt singuri.

În jurul lor roiesc băieții și fete, cu inițiativă și entuziasm. Organizația de bază U.T.M. din Ciumulăști-Ganea — deși mică — mai poate face încă multe. Poate să dea răspuns la toate problemele care i se pun.

Drumul pe care a pornit este însă drumul cel bun.

MARIETA VIDRAȘCU

În fotografiile: două imagini de la finala Concursului echipelor de teatru și a brigăzilor artistice de agitație ale cîminelor culturale și colțurilor roșii din G.A.C.

Cu dalta și ciocanul

„Vocea sonoră”

„Dacă veți veni la noi la complexul „Grivița Roșie” treceți și pe la secția osărdăriei. Aici veți auzi o voce al cărui ecou răsună în hala turnătoriei. Să nu vă speriați; nu este vorba de zgomotul provocat de dezabitorul pentru formă nouă. Vocea „sonoră” a inginerului Buterez Nicolae este cea care predomină toate zgomotele din hala turnătoriei de oțel.

Ai greșit și ai intrat cumva în camera nr. 2 unde se află biroul tovarășului inginer? Ți-ai și aprins paie în cap! Ingerul, cu sprîncelele încrunțate începe să strige: leși afară, ce cații în biroul meu... afară... nu auzi, leși afară! Tîndrul care a intrat de voie, de nevoie, iese. Aceasta însă se întîmplă în cazurile mai „fericite”. Sînt însă cazuri cînd inginerul Buterez merge „pe teren” în hală, observă unele deficiențe. Fără să ceară lămuriri, fără să întrebă cîinele vinovat, începe să țipe, să injure, și uneori chiar să lovească pe primul muncitor în tîlnit. De nenumerate ori muncitorii de la turnătorie au fost martorii unor asemenea accese de furie ale inginerului Buterez.

Într-o adunare generală a organizației de secție U.T.M. tinerii l-au criticat pe inginerul utemișt Buterez Nicolae pentru purtarea lui netovarășească față de muncitorii, însă el nu a luat în considerație critica adusă și nici propunerile organizației U.T.M. de a-și schimba atitudinea. Ceva mai mult încă, de atunci urmărește cu ochii răi pe utemiștii care l-au criticat în adunarea generală, cădîndu-le nod în papură, pentru a le adăuna cuvinte injurioase.

De unde ai învățat dumnea ta tovarășe inginer să folosești asemenea metode, în relațiile cu oamenii de a căror muncă răsună?

Uite-te în jur tovarășe inginer Buterez Nicolae și vezi că viața oamenilor s-a schimbat, iar purtarea dumitale nu este strădîna nouă azi.

Corespondenți
GH. DOBRESCU
GHINA MERIȘ

Atențiune: are cuvîntul brigada artistică de agitație...

Ne-a arătat partidul drumul vieții... Spre ani de rod îmbelșugat sum...

Un grup de tineri îmbrăcați de cele mai multe ori în frumoase costume naționale, cîntă bogăția și frumusețea satului lor, rodul ogoarelor și livezilor, frunțașii satului care obțin recolte bogate. Cîntecul viu și tîneresc, pornit din inimă, se revărsă cu un flux de bucurie nestăvilită pentru viața nouă a patriei noastre, pentru pace.

Brigăzile artistice de agitație ale cîminelor culturale și colțurilor roșii din gospodăriile agricole colective prezente la etapa finală a concursului pe țară, astfel și-au început programul. Formate în majoritatea lor din utemiști și tineri, aceste mici formații de artiști amatori prin cîntec și joc, prin scenete și cîmilituri ajută mîldirilor vieții noastre noi să crească și să se întărească, „uscînd” în același timp cu focul sarcii tot ce se opune drumului țărânilor noastre muncitoare, spre belșug, spre bunăstare.

„În cîntecul frunțașilor în campania însămînțării de toamnă, anunță prezentatorul brigăzii artistice de agitație din comuna Dărmănești, regiunea Bacău, tov. Stoian va cînta „Sîrba lui Danga”.

„Pentru frunțașii din gospodăria colectivă veți asculta un cîntec și veți vedea un dans popular țărănesc”, anunță prezentatorul brigăzii artistice din gospodăria colectivă „Măior Constantinescu”, raionul Negru Vodă-Constanța.

Fiecare brigadă pentru cîntecul frunțașilor săi din sat în compania de însămînțări, în predarea cotelor, a frunțașilor în obținerea unor recolte bogate de porumb, grîu, secilă de zahăr, cartofi la ie închinat un cîntec, un dans popular, evidențindu-i în fața tuturor.

Programul brigăzilor artistice de agitație are destul de variat, bogat în conținut: ghicitori, recitări, buletin meteorologic, agendă locală, fabricuri etc.

Brigada artistică de agitație din Dragodănești, regiunea Ploiești, printr-un „anunț” căuta un bibliotecar cu „ceva pricepere” care să poată organiza recenzii, seri de lectură și alte manifestări pentru răspîndirea cărții, deoarece bibliotecarul lor din comună de cînd i s-a dat această muncă n-a organizat nici o asemenea acțiune.

În recitarea „Ilie-Păpădie” brigada artistică de agitație din comuna Răcăciuni, regiunea Bacău, a arătat de unde se trage poezia aceasta atribuită unui țărăn muncitor din sat care nu-și îngrijea cîmpul. Tot amîndu-și de azi pe mîine, cînd s-a dus pe cîmp după cîteva săptămîni, s-a trezit că în loc de porumb și cartofi, pe ogor avea numai buruieni, păpădii, albastrele, scabei și alte buruieni.

Brigada artistică de agitație din comuna Dărmănești, regiunea Bacău, a salutat pe țărănul muncitor Ilie Suman care rămîne în todeauna în urmă cu munca cîmpului — din iene. Colectivul brigăzii i-a alcătuit un fel de descîntec.

„Vino Ene pe la gene / Vîno vis înaripat / Tîra lui pierde vară / Și fă-i lanu-îmbelșugat”!

Cîte ceva din „istoricul” brigăzilor artistice de agitație prezente la concurs...

Note bibliografice

Copilul care vine pentru prima dată la școală, cu ochii mari deschis, pregătit să recepționeze zilnic miile de minuni, rămîne ca odrîul cînd pîtrunde în laboratorul spațios de științe naturale sau de fizică, în sala unde se găsesc planșe și hîrți. Ce să privească mai întîi? S-ar oprit în fața acestei grote, unde un om miniaturlat încearcă să aprindă focul frezind două lemne de mărimea unui băd de chibrit, dar îl atrage, pe un raft, un măr rumen din care ar gusta cu plăcere, fără să-și dea seama că e muiat. O poaștă în culori de basm înfîșoară viața în apele mării, iar o hartă în relief îl descoperă tainele munților noștri. Lîngă fiecare din aceste mici minuni, o plăcuță discretă anunță un nume. Dar numele acesta îl a-a auzit în clasă, pe coridoare, în curte, atunci cînd elevii mai mari își strîngu colegii. Iată aici chiar numele instructorului

In ajutorul micilor cetățeni harnici

de pionieri, al conducătorului de unitate... Oare copiii sînt în stare să facă asemenea lucruri?

Da, copiii sînt în stare, atunci cînd sînt îndrumați cu răbdare și pricepere, să realizeze lucruri deosebite. Trebuie numai să învețe cum s-o facă — și în această direcție cartea „Material didactic din hîrte și carton” de I. Korsun și E. Tolmaceva, aparută de curînd în Editura Tineretului, le va da un ajutor deosebit de prețios. Cartea, aparținînd noii colecții „În ajutorul activității practice a pionierilor și școlărilor”, contribuie la dezvoltarea spiritului practic și a ingeniozității copiilor, sprînjindu-i în același timp în înțelegerea aprofundată a diferitelor materii pe care le studiază la curs.

Indicațiile date în cartea „Material didactic din hîrte și carton” lămuresc pe larg

cum, din deșeurile de hîrtie și carton, bucăți de placaj, șpiet, clei, vopsele, argilă, rumeguș și capete de sîrmă, și cu ajutorul celor mai simple unelte se pot confecționa machete și hîrți în relief pentru lecțiile de geografie și istorie, mulaje după legume și fructe pentru lecțiile de botanică etc. De la aranjarea colțului de lucru și pînă la ultima operație de finalizare a obiectului, totul este explicat amplitu, insistîndu-se cu inteligență asupra amănunțurilor. Copilul, luînd alături după indicațiile, va izbui cu siguranță să-și ducă treaba la bun sfîrșit.

Învățătorii, profesorii de specialitate și instructorii de pionieri găsesc în această carte un ajutor efectiv în deprinderea copiilor cu activitatea practică. Ei o pot folosi în cadrul orelor de lucru manual, al adunărilor pionieresti tematice și al muncii individuale cu copiii.

DRUMUL CĂTRE GOSPODĂRIA AGRICOLĂ COLECTIVĂ

— Asociația simplă din Mofștinu Mic, raionul Carei, a obținut 3.500 kg. orez la hectar —

Ingerul privea depărtările cu mîna strînsă. Grupul ce-l însoțea fixa jalozane, lua probe de pămînt dintr-un loc și dintr-altul.

Țărâni muncitori veniți cu vitele la păsnați își dădeau coate și rîdeau pe înfundate. Unul, mai curios, se apropie de grupul cercetătorilor, dar oricît se străduia să înțeleagă ceva nici că-i trecea prin minte ce vor să facă aceștia. Părinți însă pe calea asta, nu se dădu bătuț. Își luă vaca de curmei și se duse cu ea să o pască tocmai printre jaloanele și aparatele instalate de ingineri.

— Hei, auzi bade! Dă-te mai la o parte din calea aparatelor, cu vaca. Avem treabă. — Apoi, ce vrei să faci aici? Pămîntul ăsta e al meu, să știți. Trebuie să mă ntrebați și pe mine dacă vreau... Adică, cum să zic...

— Las-bade, că țî-m spune noi.

Ingerul Andrei Moca își ridică privirea de la aparate, se apropie mai mult de Petru și îi înlinse un pumn de noroi.

— Asta nu-i noroi. Asta e un pămînt bun pentru cultura orezului. Veți putea recolta peste 3.000 kg. de orez la hectar. Așa să soui și altora. Numai că orezul cere multă muncă. Trebuie să vă uniți ogoarele și să muncii împreună. Dacă faceți această treabă, la anul vă ajutăm și noi.

— Eu nu cred. Pe aici a trăit și moșul meu. Pe locurile astea tot apă a fost. Și acum dintr-o dată sî cultivăm orez...

BĂTRÎNA CRASNA A INTINERIT

...Iarna anului 1954 nu era — cum se spune — nici prea-rea, nici foarte-foarte. O iarnă obișnuită, cu geruri mari, cu ninsoși și ploi lungi și cu un vînt domol, priceput a cînta din strunele stilpilor de telegraf și neîntrecut de harnic la strînsul zăpezii pe la ascunzîșuri.

În sala cîminului cultural era însă cald și bine. Ingerul Andrei Moca venise să vorbească țărânilor muncitori Oamenii nu șiau dacă spusese inginerului fa parte din vîrean basm frumos sau avea să devină realitate.

Cînd au ieșit de la cîminul cultural s-au strîns grupuri, grupuri și au început să vorbească. Ceea ce le rămăsese clar în minte era faptul că aici, în comuna Mofștinu Mic și Domănești, e punctul cel mai nordic din Europa potrivit pentru cultivarea orezului; că pînă acum nu s-au mai făcut vreo dată încercări și cîmpul, pămîntul lor va constitui un teren de experiență. În afară de aceasta, inginerul și organizația de partid îl îndeamnă să-și unească pămînturile

printre diguri, parcele, mai dădeau cîte o rată pe la canalele principale și secundare de alimentare, apoi la cele de scurgere. Ceea ce nu le plăcea deloc, era faptul că, odată cu căderea amurgului, începea un concert drăcesc de broaște care nu mai conținea decît dimineața cînd soarele era din nou sus, pe cer.

Chiaburii din sat, mai ales Paul Donca și Kiș Luka Traian, spuneau oamenilor pe drumul satului: „Auziți oameni buni, ce creștă ăsta acolo? Broaște, nu jucărie. Parcă boierul nostru n-ar fi pus orez — dacă se facea? Nu era el om cu cap? Vorba-i că știa el ce face...”

Oamenii cîntîșii din sat însă îi hiduiau și le încheiau piscul.

Cînd crezu de cuvîntă însă, inginerul pregăti o soluție de piatră vinăță și o aruncă din loc în loc în apă. Mătasea broaștei și înșei broaștele începură să piară.

În luna iunie moșorul începu să crească alături de orez. Trebuia privit. Din nou a revenit ca sarcină tinerilor de a pune umărul cu nădejde.

Utemiștii Kiș Adalbert s-a sfătuit cu tovarășul secretar de partid Ludovic Vereș și cu inginerul Moca. A cerut apoi sprijinul utemiștilor din sat și al comitetului raional U.T.M. Carei. 300 de tineri și pionieri s-au întrecut din nou la plivitul orezului.

CA NICIODATĂ PÎNĂ AZI

În mijlocul orezării se află o cabană. Aici locuiește o echipă permanentă de serviciu. Noaptea, printre crăpături străbat în afară raze de lumină. Înăuntru, fum de țigări să-l tăi cu cuțitul, gălăgie și discuții cit li luma.

Cei șase — comunistul Gheorghe Mureșan, tinerii Kiș Adalbert și Pop Cornel, Boțoș Elemir, Variu Cornel și Szalkai Grigore — au intr-adevăr ce discută.

Iată, acum vorbește utemiștul Adalbert Kiș. În timp ce da drumul la ultimele copii de apă — deoarece apa a trebuit eliminată pentru coacerea orezului — Kiș Kalamam își păstra vaca în apropiere. Adalbert îl salută. Kalamam se făcu că-și mină vaca — „dîii, mahai! Mince-te lupul, că nu te mai satură sfîntul.” Apoi privi cu jînd la orezul pîrîgut de soare.

LA ÎNȚEȚINEREA CULTURII

Bătrînul grădinar Szalkai Grigore împreună cu utemiștul Adalbert Kiș se plimbau

Insigna G.M.A. — pe pieptul fiecărui tînar!

Orașul Sibiu se bucură de prestigiu printre sportivi. Nivelul înalt al sportului de astăzi, la care nici nu se visă, măcar odinioară, se datorează în primul rînd condițiilor materiale pe care statul nostru democrat-popular le-a pus la dispoziția tineretului muncitor în scopul dezvoltării măcar de cultură fizică și sport. Cu ani în urmă, sportivii din orașul nostru puteau fi aproape numărați pe degete.

Astăzi însă lucrurile au cu totul un alt aspect. În cele cîteva sute de colective sportive ale orașului activează peste 20.000 tineri, care participă în mod organizat diferitelor ramuri sportive: atletism, fotbal, handbal, box, gimnastică etc.

Terenurile și sălile sportive, echipamentul și celelalte materiale sportive, antrenorii și instructorii care stau la dispoziția tinerilor sportivi cu mai multă seriozitate. Tinerii și sălile sportive, echipamentul și celelalte materiale sportive, antrenorii și instructorii care stau la dispoziția tinerilor sportivi cu mai multă seriozitate.

În afara instruirii practice pe teren, comitetul orășnesc U.T.M. folosește și alte mijlocuri pentru îndrumarea organizațiilor utemiște în problemele sportive. Nu o dată la ziame secretarii s-au dezbătut probleme sportive și în deosebi aspecte ale muncii de antrenare a tineretului la cucerirea insignei G.M.A. Activitatea comitetului dezbate asemenea în plenary sale aspecte ale muncii sportive.

Îmi amintesc, de pildă, că la una din plenary s-a dezbătut de către mulți faptul că bazele sportive sînt insuficiente și nu toate înzestrate cu piste G.M.A. S-a hotărît atunci pornirea unei acțiuni de muncă voluntară pentru reamenajarea sau construirea de noi baze sportive. Astfel, o seamă de colective sportive din întreprinderi și școli — cum ar fi de pildă colectivul sportiv „Voința” — au fost înzestrate cu baze sportive complexe.

Cucerirea insignei G.M.A. a constituit pentru mulți dintre tinerii poarta către mîndria sportivă. Numărul purtătorilor insignei G.M.A. care practică astăzi organizat diferite discipline sportive crește nelencat.

Datorită faptului că numărul concursurilor organizate pentru trecerea normelor

G.M.A. este încă insuficient, comitetul orășnesc a îndrumat organizațiile de bază U.T.M. să antreneze la diferite competiții de masă, cum au fost Concursurile sportive ale tineretului, crosul („Să înțîmpinăm 7 Noiembrie” în primul rînd aspirații complexe U.T.M., creîndu-le astfel posibilitatea trecerii unor norme.

Și în orașul nostru o bună bucată de vreme sportul era practicat de un număr mic de fete. Fără a face bineînțeleș numai o „companie” de antrenare a fetelor în sport, organizațiile de bază U.T.M. și-au îndreptat mai mult atenția asupra acestei probleme. Metodele de muncă pentru antrenarea fetelor la practicarea culturii fizice și a sportului au fost multiple. La crosul „7 Noiembrie” am avut o adevărată surpriză. Din 1937, crosiștii care participau la fața pe colectivă, 8617 au fost fete. Aceasta vitorie numerică asupra băieților este un succes, un pas promițător de drumul antrenării fetelor în sport.

Aș mai vrea să adaug încă cîteva lucruri. Pînă la 7 Noiembrie cifra de plan G.M.A. a anului 1955 a fost îndeplinită. În cîntecul Congresului partidului, organizațiile de bază U.T.M. și colectivele sportive s-au angajat să depășească cifra de plan cu 15 la sută. Sîntem conșinși că vom îndeplini acest angajament.

Garanzia îndeplinirii acestuia este fără îndoială preocuparea permanentă a comitetului orășnesc U.T.M. față de această problemă, colabîrînd strîns și pe mai departe cu comitetul orășnesc C.F.R.S. Organizarea lunii trecerii normelor complexului G.M.A. ne oferă un minunat prilej de a antrena un număr și mai mare de tineri la cucerirea distincției sportive — insignei G.M.A. În această privință noi am luat din vreme toate măsurile pentru a asigura o bună desfășurare a acestei acțiuni și sîntem hotărîți să-i acordăm toată atenția.

RICHARD GH. WINTER
secretar al Comitetului orășnesc U.T.M.-Sibiu

O expoziție interesantă

ARAD (de la corespondentul nostru). — Expoziția „Igiena la sate” a Muzeului de Stat pentru Igienă din Dresda (R. D. Germană) deschisă în sala pentru expoziții din Arad cu ajutorul Institutului Român pentru Relații cu Străinătatea, a trezit în rîndurile oamenilor munici arădeni un deosebit interes. Planșele, machetele, schițele și graficele expuse sînt urmări de multă atenție.

INFORMAȚII

Astăzi la amiază se va deschide la Muzeul de Artă al R.P.R. cu prilejul „Zilelor prieteniei romîno-franceze” o expoziție de artă plastică franceză. Ea cuprinde peste 300 de piese: aproximativ 200 de picturi datînd din secolele XV-XX, aproape 50 de sculpturi și numeroase obiecte de artă decorativă.

Cele mai vechi sculpturi ce vor fi prezentate în cadrul expoziției aparțin secolelor XIII și XIV. Datorită numeroaselor opere expuse, vizitatorii vor putea urmări evoluția sculpturii franceze pînă în secolul XX, care a culminat cu operele sculptorilor Rodin și Bourdelle.

Expoziția este organizată de Muzeul de Artă al R.P.R. în colaborare cu Institutul Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea și cu concursul colecționarilor acad. prof. G. Oprescu, K. H. Zambaccian, membru corespondent al Academiei R.P.R., Const. Baraschi, membru corespondent al Academiei R.P.R., artist al poporului din R.P.R., Constantin Silvestri, maestru emerit al artei din R.P.R., dr. Dona și alții.

Casa Prieteniei romîno-sovietice anunță pentru miercuri 16 noiembrie, la ora 18.30, în sala din str. Bațiștei conferința intitulată „50 de ani de la revoluția marxistă din „Kronstadt” pe care o va expune conf. univ. Gh. Haupt, candidat în științe istorice. După conferință va fi prezentat filmul „Cartierul Viborg”.

Luni, au părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Berlin, rectorul Victor Ilie, laureat al Premiului de Stat, și actorul Andrei Codreacă, care vor participa la o discuție internațională a cineaștilor cu privire la filmul „Ernst Thälmann, conducător al clasei sale”.

La invitația Asociației de prietenie Franța-România, marți dimineață au părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Paris, acad. S. Mon Stoiol, membru în prezidiul Academiei R.P.R., președinte al secției de matematică și fizică a Academiei R.P.R., pianistul Gh. Halmos, artist emerit al R.P.R. și Alexandra Roșianu, director în Institutul Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, care vor participa la manifestările organizate în Franța cu prilejul „Zilelor prieteniei franco-romîne”.

(Agerpres).

INSIGNA G.M.A. — PE PIEPTUL FIECĂRUI TÎNĂR!

G.M.A. este încă insuficient, comitetul orășnesc a îndrumat organizațiile de bază U.T.M. să antreneze la diferite competiții de masă, cum au fost Concursurile sportive ale tineretului, crosul („Să înțîmpinăm 7 Noiembrie” în primul rînd aspirații complexe U.T.M., creîndu-le astfel posibilitatea trecerii unor norme.

Și în orașul nostru o bună bucată de vreme sportul era practicat de un număr mic de fete. Fără a face bineînțeleș numai o „companie” de antrenare a fetelor în sport, organizațiile de bază U.T.M. și-au îndreptat mai mult atenția asupra acestei probleme. Metodele de muncă pentru antrenarea fetelor la practicarea culturii fizice și a sportului au fost multiple. La crosul „7 Noiembrie” am avut o adevărată surpriză. Din 1937, crosiștii care participau la fața pe colectivă, 8617 au fost fete. Aceasta vitorie numerică asupra băieților este un succes, un pas promițător de drumul antrenării fetelor în sport.

Aș mai vrea să adaug încă cîteva lucruri. Pînă la 7 Noiembrie cifra de plan G.M.A. a anului 1955 a fost îndeplinită. În cîntecul Congresului partidului, organizațiile de bază U.T.M. și colectivele sportive s-au angajat să depășească cifra de plan cu 15 la sută. Sîntem conșinși că vom îndeplini acest angajament.

Garanzia îndeplinirii acestuia este fără îndoială preocuparea permanentă a comitetului orășnesc U.T.M. față de această problemă, colabîrînd strîns și pe mai departe cu comitetul orășnesc C.F.R.S. Organizarea lunii trecerii normelor complexului G.M.A. ne oferă un minunat prilej de a antrena un număr și mai mare de tineri la cucerirea distincției sportive — insignei G.M.A. În această privință noi am luat din vreme toate măsurile pentru a asigura o bună desfășurare a acestei acțiuni și sîntem hotărîți să-i acordăm toată atenția.

RICHARD GH. WINTER
secretar al Comitetului orășnesc U.T.M.-Sibiu

O expoziție interesantă

ARAD (de la corespondentul nostru). — Expoziția „Igiena la sate” a Muzeului de Stat pentru Igienă din Dresda (R. D. Germană) deschisă în sala pentru expoziții din Arad cu ajutorul Institutului Român pentru Relații cu Străinătatea, a trezit în rîndurile oamenilor munici arădeni un deosebit interes. Planșele, machetele, schițele și graficele expuse sînt urmări de multă atenție.

In ședința din 14 noiembrie

V. M. Molotov a declarat:

- trebuie înlăturate barierele ce împiedică dezvoltarea normală a contactelor
- nu sîntem de acord cu amestecul în treburile interne ale altor țări
- U. R. S. S. este pentru acorduri între state cu privire la dezvoltarea relațiilor economice, culturale, turistice

GENEVA (Agerpres). — După ce V. M. Molotov a reamintit ceea ce au hotărât șefii guvernelor în problema dezvoltării contactelor...

vietașe ține seama și de această indicație, cuprinsă în directivele șefilor guvernelor. În ceea ce privește proiectul prezentat în numele celor trei miniștri...

ceiași punct de vedere. Totuși, experții nu au putut ajunge la o hotărâre de comun acord date fiind divergențele într-unele puncte importante.

Considerăm că măsurile pe care le putem lua în interesul micșorării încordării internaționale și dezvoltării comerțului internațional nestingherit corespund acestor scopuri.

S-a spus aici data trecută că conducătorii Uniunii Sovietice au încercat să izoleze poporul lor de lumea exterioară.

Principiile fundamentale pe care le-am putea adopta în vederea dezvoltării relațiilor economice și culturale, precum și în vederea dezvoltării turismului ar înlesni încheierea de acorduri bilaterale sau multilaterale între state.

Pentru dezvoltarea relațiilor prietenești dintre U.R.S.S. și Norvegia

Comunicatul sovieto-norvegian

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite Comunicatul sovieto-norvegian, în care se spune printre altele:
Între 10 și 16 noiembrie a.c. primul ministru al Norvegiei, domnul Einar Gerhardsen a vizitat Moscova...

La propunerea părții norvegiene, cele două guverne au căzut de acord asupra constituirii unei Comisii sovieto-norvegiene de experți, avînd misiunea să prezinte propuneri privitoare la repartizarea cea mai rațională a drepturilor la folosirea resurselor hidroenergetice...

În timpul vizitei sale la Moscova, primul ministru E. Gerhardsen și ministrul comerțului A. Skaug, care a sosit împreună cu el, au avut întrevederi cu personalități conducătoare ale statului sovietic...

Comunicatul citează apoi ca exemplu de legături directe între organizațiile reprezentative ale celor două țări, colaborarea între marile unități tinerețului din Uniunea Sovietică și Norvegia...

În timpul vizitei la Moscova a primului ministru Gerhardsen, la 15 noiembrie a fost semnat Protocolul cu privire la livrările de cereale...

Convorbirile primului ministru E. Gerhardsen și ministrului Comerțului A. Skaug cu conducătorii statului sovietic au decurs într-o atmosferă cordială și de înțelegere prietenească...

Noi propuneri sovietice

GENEVA 15 (Agerpres). — TASS transmite în ședința din dimineața zilei de 15 noiembrie, prezidată de H. MacMillan, miniștrii Afacerilor Externe ai celor patru puteri...

În ședința din 15 noiembrie, primul a luat cuvîntul V. M. Molotov.

Delegația sovietică a pus din nou problema încheierii unui tratat între grupările de state existente în Europa.

Proiect de declarație a celor patru puteri în problema dezvoltării contactelor între Est și Vest

Crezîndu-se de interesele întăririi păcii, creării unei atmosfere de încredere și dezvoltare a colaborării între popoare, miniștrii Afacerilor Externe au studiat, în conformitate cu directivele șefilor guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Republicii Franceze, Regatului Unit...

Delegația sovietică a pus din nou problema încheierii unui tratat între grupările de state existente în Europa. În legătură cu punctul doi de pe ordinea de zi, delegația sovietică a supus un proiect de declarație al celor patru miniștri de afaceri externe în problema dezarmării.

Declarația agenției TASS

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite o declarație a Agenției TASS: În legătură cu faptul că în unele ziare franceze au apărut știri care relaxează în mod nejust condițiile convorbirii tovarășului N. S. Hrușciov...

politică ei în problemele asigurării păcii ea nu ocupă în prezent situația care îi revine de drept ca mare putere.

Francezii doresc prietenia cu poporul român

PARIS 15 (Agerpres). — Cu privire la Zilele prieteniei franco-romne, organizate sub auspiciile Asociației Franța-România, președintele Asociației, Emile Labeyrie, guvernatorul onorific al Băncii Franței...

mentele frățești dintre popoarele noastre se dezvoltă pe zi ce trece pe baza cunoașterii în Franța a celor realizate prin munca susținută, inteligentă, voioasă și plină de încredere desfășurată în România nouă.

Inainte de incheierea conferinței

Conferința se încheie astăzi. În fața caselor de bilete ale Agențiilor de cale ferată și navigabile oceanică, de la Geneva, afluența cererilor este în creștere.

PRIN TELEFON, DE LA CORRESPONDENTUL NOSTRU
La actuala conferință a miniștrilor de externe s-a vădit odată în plus că atunci cînd există dorința reciprocă de a se ajunge la un acord...

Modul cum a fost înțeles de către puterile occidentale, nu putea bineînțeles duce la rezultate favorabile. După cum se știe, puterile occidentale au pus în problema dezvoltării contactelor asemenea condiții, care au drept scop nu numai schimbarea unor dispoziții ale statului sovietic...

Ultimele știri sportive

ASTĂZI, în 6 ore din țară, sînt programate noi jocuri cîntînd pentru campionatul categoriei A la fotbal. În Capitală se stadioul Republicii echipec Bucureștenă Progresul va juca cu echipa Știința Timișoara.

ASTĂZI, începînd de la ora 9, se desfășoară runda a 4-a. Zilele acestea au avut loc la Berlin olimpbri între reprezentanții comitetelor olimpice ale R. D. Germane și R. F. Germane în problema alcătuirii unei echipe unite a Germaniei care să participe la Jocurile Olimpice din anul 1956.

„Scinteia tineretului”

Pag. 4-a 16 noiembrie 1955

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Școlii”, Tel. 7.50.10, Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Școlii „I. V. Stalin”, STAS — 3452 — 62